

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 7

Juli

1946

Bad er helse.

Det er ikke vanskelig for Vestsi-guttene å få en kall dukkert eller dusj i verste sommervarmen. Vi har Aaslands brygge og vi har kald dusj på Stadion.

Men tenk litt på de som spiller bandy om vinteren, skihopperne og våre fotballspillere tidlig om våren og seint på høsten. Hvilke umulige forhold har ikke de for å få svetten av kroppen etter trening eller kamp.

I vår var fotballspillerne mer enn heldige som fikk benytte badet på Porselensfabrikken etter løpetrening utendørs. Slik er ikke sikkert for neste års vedkommende. Gymnastikk-salen, vi har leiet, har rett ut sagt elendige badeforhold, — nærmest en stor vask med bare kaldt vann. Det lukter svette av guttene selv etter at de har vært innom der.

Hvis dere orker å tenke på varmt bad nå i julivarmen, så les videre selv om vi forteller om noe så varmt som finsk badstu.

Pors har greid det første løftet med Stadion. Ved siden av spørsmålet med treningsbane står det som vi så smått var begynt å planlegge like før krigen, nemlig

Idrettens Hus og Bad på Vestsia.

Badesaken har hatt en veldig framgang i alle kulturland i det 20. århundre og årsakene hertil er ikke vanskelig å finne. I og med antiseptikkens gjennombrudd og dennes krav til renslighet og den verdens-

omfattende idrettsbevegelses vurdering av legemets herdning og som en avgjørende helsefaktor, har badningen fått en dominerende plass i det moderne menneskes personlige hygiene. At bad er uomgjengelig nødvendig som renslighetsmiddel, tør vel være så velkjent at noen nærmere omtale herav skulle synes overflødig. Det blir derfor som kilde til *herdning* og *styrke* at badningen her fanger vår oppmerksomhet. Akkurat som en klok forretningsmann stadig sørger for å holde sin driftskapital intakt, vil et fornuftig menneske søke å holde helsa uangripelig. Denne representerer jo den største og beste av all kapital. Et av de vesentligste midler hertil går gjennom bad og vi vil nå se litt på de former som er mest brukt og som best egner seg til daglig bruk.

FINSK BADSTU.

Som nr. 1 på listen over folkebad kommer uten tvil *badstubadet* eller *varmluftsbadet*. Dette har sitt utspring i en eldgammel tradisjon som dessverre gikk i glemmeboken for et par hundre år siden her i landet, men som i løpet av siste mannsalder atter er kommet i høysetet. Badstubadet er et svettebad og består av varm luft frembrakt ved fyring i dertil bestemte ovner. Den finske form for badstu har her en hedersplass og denne søkes mer og mer innført hvor

det av praktiske hensyn lar seg gjøre. Som privatbad, bad på idrettsplasser og som bygdebud har finsk badstu stadig vunnet terreng og har mange talsmenn som varmt priser dens fortreffelige egenskaper. Det finske badstubad kjennetegnes ved den høye temperatur (60—80 gr. og mer), som dog ikke oppfattes særlig anstrengende, da luften er relativt tørr. Etter en tids opphold i badstuen, slæes vann på ovnsstenene og dette fremkaller en overhet damp som blander seg med den tilstedeværende varme (finsk: «løyly»). Dette gjentas etter behag (men bør helst besørges av en erfaren badstu-bader), hvoretter vask og avskylling av kroppen følger. Derpå inn i badstuen igjen. Som avslutning kommer så avkjølingen som etter finsk mønster finner sted i en kald vannkulp eller endog i snøen. Dette siste bør man dog moderere, alt etter sin egen konstitusjon. Finnene tilskriver selv badstuen som en medvirkende faktor til deres bekjente hardførhet, utholdenhet og idrettslige dyktighet, hvorav særlig sistnevnte egenskap har ydet sitt til å gjøre finsk badstu berømt.

ALM. BADSTU.

Av praktiske og økonomiske grunner er *badstuen med den mer konstante temperatur og fuktighetsgrad* blitt tillempet i norske byer og industricentra. Under sakkyndig stell har denne vist seg som et behagelig og effektivt varmluftbad. Temperaturen bør ikke overstige 55—60 gr. C., og bør ikke komme under 45 gr. C. Jo tørre luften er, desto høyere temperatur

tåler en. Tilsvarende lavere må temperaturen være når fuktigheten er stor. I enhver badstu bør der forefinnes et såkalt psykrometer som består av to gradestokker, hvorpå så vel varmluften som fuktighetsgraden kan kontrolleres. Det er meget vesentlig å påse at fuktigheten står i det rette forhold til varmen og en dyktig betjening har her en viktig oppgave. Etter noen minutters opphold i badstuen bryter svetten ut og varigheten av oppholdet avhenger selvsagt av vedkommendes konstitusjon og badevane. Man bør dog vokte seg for overdrivelser og de fleste vil vel anse 10 opptil 15 minutters varighet som passende. Derpå følger avskylning av kroppen og så en jevnt nedadskridende avkjøling som avsluttes i kald dusj eller dukkert i kald kum. For å unngå ettersvette er det å anbefale at man oppholder seg noen minutter i et temperert rom og om ønskes, tar en kort avkjøling nr. 2. Derpå rask avtørring og kraftig frottering.

Har man tatt badstuebade på rette måten, vil en forlate badet «som et nytt menneske» med et lyst syn på tilværelsen. Det vil i denne forbindelse føre for langt å gå i detaljer over badstuebadeets fysiologiske virkninger. Her skal kun framheves dets store betydning for stoffskiftet og kroppens kanskje viktigste organ, huden. Badstubade skaper for øvrig øket blodgjennomstrømming i alle organer og som herdningsmiddel er det uovertruffent. Således virker det gagnlig mot den kostbare folkesykdom som går under navn av revmatisme og den plagsomme influensa har også en bitter motstander i badstubade. Det ligger en dyp sannhet i det gamle ordtaket: Badstubade er kroppens og sjelens beste medisin. Ved alminnelige tilstander av tretthet, størhet og uopplagthet er badstubade et universalmiddel og en stimulan til nytt livsmot. I sykdomstilfelle bør en dog ikke bade uten i tilfelle å ha rådspurt sin lege.

Som en slutning på omtalen av badstubade kan man si, at er en først blitt vant til dette bade, vil det senere nødvendig unnværes.

SVØMMEBAD.

På de steder hvor badstubade er forbundet med svømmehall, gir dette anledning til en behagelig avkjøling forbundet med ypperlig kroppsoving. Svømming er jo en av de allsidigst utviklende legemsøvelser og tatt i forbindelse med badstu, forener man den grundigste renselsesprosess med den virksomste mosjon. Badstu- og svømmehallbade tør således gjøre krav på å utgjøre den ideelle badeform. Man bør dog også her bruke omtanke og ikke overdrive. For sterk avkjøling fører til forkjølelse og det som verre er. Etter varmt bade bør man i det hele tatt ikke bli stående rolig i kald luft, men ved stadig bevegelse søke å holde blodet i sirkulasjon. Å stille seg til å prate ute på gaten i kaldt vær etter et varmt bade er således ganske forkastelig.

Vel. — svømmehall drømmer vi en gang ikke om på de første 20 år. — Men, er det ikke på tide å gå inn for Pors' Byggefond.

Hva sier finansministrene Kleven & Co.?

Er ikke de de rette karene for Pors til å gi startsignalet?

Leif.

Stadion.

Da nå første etappe av gjenoppbyggingen er ferdig, vil vi få takke de som har deltatt i arbeidet hermed. Dessverre var det ikke bredden av vår medlemsstokk som tok et tak, men kun noen enkelte, dette viser fram-møteboken.

Tenk over dette — den som satt på tribunen og så på — til neste etappe begynner, og gjør da dette godt igjen ved å ta del i det forefallende arbeid. Det står jo ennå meget tilbake. — Og til de som var trofaste under I. etappe: — kom igjen når vi igjen kaller til arbeid. Husk, at styret har noe med å skaffe tilveie alt som trenges. La oss ikke bli skuffet en annen gang. Husk, et medlemskap forplikter, og alt er nå så dyrt.

La oss vise all-verden at vi kan løse vår oppgave når vi først går iveri. Vel møtt til neste skritt på veien til å få

vår Stadion i den stand den var før nasifolket fikk den ødelagt.

Stadionstyret.

Lægeundersøkelse.

Såvidt vi kjenner til er det bare våren: A-lagsspillere som har vært hos dr. Sivertsen til lægeundersøkelse i år.

Er ikke dette uforvarlig? Vi har sett i de siste 2 år flere av våre gutter som plutselig har fått ordre om absolutt ro.

Det inntraff forleden et meget beklagelig dødsfall i forbindelse med et terrengløp i Drammensdistriktet. Den 22 år gamle terrengløper hadde ikke vært legeundersøkt. Lite trening hadde han bak seg.

La det bli helt slutt med at vi i vår klubb setter opp en mann som ikke har vært legeundersøkt, og i det minste — legg merke til dette — sette opp en mann som ikke har trent tilstrekkelig til å holde ut 1½ times fotball, enten de nå er A, B, C, junior eller guttelag.

Det er helt sikkert at reglene for legeundersøkelse av idrettsmenn vil bli skjerpet etter hvert som vi kommer i fastere former med hele idrettsadministrasjonen. Idrettsmannen selv er ofte for likeglad med slikt. Han aner intet før han plutselig får spille- eller startforbud.

Har dere ikke merket selv i Pors noen som plutselig viser seg så «trøtte» og ute av form? Det første vi da burde tenke på er om vedkommende nylig har vært hos lege, så klubben vet han er frisk.

Norges Idrettsforbund pålegger alle stevnearrangører at alle deltakere viser legekort før start.

Er ikke fotballen like hard? Pors behøver ikke vente på kommando fra Forbundet for å gjennomføre obligatorisk legeundersøkelse for alle sine lagsspillere.

Leif.

— Vis den fulle mannen ut fra idrettsbanen.

Bladet

Redaktør: Leif Nilssen, tlf. 499,
med C. Hugo Weber, tlf. 155
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.
Postadresse: Tørmogt, 26.

Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0,50 pr. stk.

Vår mening.

Vi har tidligere her i avisen skrevet om juniorene våre, men vi kan ikke si at vi synes det blir gjort nok for å oppdra dem til ekte porsere.

De har vokst opp under krigen og har derfor mange mangler som de eldre ikke har.

Særlig har de skuffet stort under arbeidet med Stadion. — Der var de rett og slett tunge å ha med å gjøre. Det bør sørges for møter og spesielle turer med guttene, hvor det blir lagt an på å styrke disiplinen som de må vise klubben, ikke bare når det gjelder trening og spill, men også plikten til arbeid for klubben.

Juniorene i dag har treningsforhold som Pors aldri før har kunnet by gutter som vil lære å spille riktig fotball. Selv om de selv ikke forstår dette og mer til, er det de eldres og ledernes oppgave og plikt å ta seg mer av deres utvikling.

Husk, A-spillere skal læres opp først på de lavere lag. Derfor skal vi i dag ikke ta så lett på B-, C- og juniorlag. Det blir det nemlig gjort i Pors i dag.

Siden sist.

B 03's besøk var jo litt av en opplevelse for såvel våre spillere som for publikum. Det var virkelig fin fotball det laget viste, selv om vi nok er enige med danskene selv i at de var noe ineffektive foran mål.

Vårt eget lag den dagen var jo for-

sterket på våre svake punkter og det var manges mening at de heller hadde sett det forsterkede porselags spill den dagen enn det kretslaget viste mot danskegjest nr. 2, Københavns Boldklubb, selv om Pors hadde 4 spillere på kretslaget. De 4 var O. Skilbred, Lindstad, Ther Berntsen og Karl Skifjeld.

3 så store arrangementer på så kort tid som B. 03, K. B. og omkampen i 1. runde mot Ulefoss, har vel Pors aldri hatt. Vi gleder oss over at alt gikk så bra og noterer publikumsrekorden for Pors' Stadion på kampen K. B.—Grenland krets lag.

Pors har jo ingen fotballferie i år. Svensken Ahlstrøm driver våre spillere trening på Stadion nesten hver kvell i uka. Det gode frammøte og at flere til og med har forsakert å reise på ferie, vil nok vise resultater i framtiden, for Ahlstrøm er virkelig en kar som guttene har respekt av, og hans allsidige program er noe som slår godt an.

Pors' lag har i ferien spilt privatkamper mot Fram, Larvik, og Brevik Bylag. Vi beklager at Alf Mikkelsen enda ikke er helt bra i kneet for sannelig trenger vi ham i løperrekken.

Fotballresultatene hittil er:

A. laget:

Grane—Pors	2—1
B. 03—Pors (først.)	1—2
Ulefoss—Pors, 1. runde	2—2
Ulefoss—Pors, omk.	1—4

B. laget, seriekamper:

Pors—Odd	3—2
Pors—Urædd	2—0
Pors—Tolnes	8—0
Pors—Grane	2—1

C. laget:

Pors—Borg	3—1
Pors—Odd	0—2
Pors—Grane	2—1

Junior kamper:

Pors—Borg	0—0
Pors—Odd	0—2
Pors—L.i.f.	3—2 protest.
Pors—Rjukan A.I.L.	4—2
Pors—Grane, Arendal	3—0

Langesunds protest ble godtatt. Det var dommeren som hadde glemt å legge til tiden — da den eneste ball arrangøren av kampen hadde, ble sparket vekk, og ikke straks ble fun-

net. Nokså merkelig — vi trodde dette nærmest var arrangementsfeil å ikke ha en reserveball.

Pors framgang og trivsel bygger på ubrytelig samhold og godt kameratskap.

Dette stykke har vi fått tilsendt i posten. Det er kanskje for vakre bilder å få i dag som mange av oss mener at en stor del av våre medlemmer er for sløve i arbeidet oppe på Stadion.

Ingen oppgave er for stor til å løses, hvis en bare har viljen til å løse den. Et godt bevis på at dette argument holder, er Pors'ernes iherdige innsats på alle felter.

Det er ikke få og små oppgaver som denne forening har klart å gjennomføre i åras løp. Vi kan bare nevne noen få, som Rugtvedtkollen, treningsbakken, Pors' Stadion, gjenreisningen av Stadion, som bortsett fra banedekket er gjort ferdig på under ett år (en prestasjon) m. v., så får en et innblikk i driften. Det som også teller meget, er at Pors i alle år har klart sine økonomiske forpliktelser, noe som er et godt aktivt å ta med.

Det kan se ut som om Pors har lykken med seg i alt som blir foretatt, og at alt ordner seg så lett og enkelt. Det er bare å skru på en knapp så ligger alt fikst og ferdig. Ja slik kan det altså se ut for en utenforstående, men kikker en litt bak kulissene, ser det nok litt annerledes ut. Selv om en bare har fulgt Pors' arbeide fra tilskuerplass, er det ikke til å unngå at en legger merke til forskjellige ting. En kan bare understreke at alle de arrangementer, Pors har påtatt seg, er blitt løst meget tilfredsstillende. Så er da spørsmålet: Hva er årsaken til dette?

Det første som slår en, er det gode samhold og kameratskap som en er vitne til blant medlemmene. Pors er ikke som noen vanlig klubb, men nærmest som en stor familie (altså en enig familie). Det er ingen der som bruker det så lette argument at «det

ha'ke vi tid til». Nei, der arbeides det fra den øverste ledelse til det yngste medlem. Når Pors kaller på sine medlemmer, ropes det ikke ut i natten.

Det er et krevende forhåndsarbeid som skal til for å få gjennomført en ting tilfredsstillende. Rett og slett et negerarbeid som ingen Porsere unndrar seg. Det er da ikke mer enn rimelig at belønningen for dette arbeid som er et vellykket arrangement, må følge etter.

Pors' framgang og trivsel beror altså i første rekke på et ubrytelig samhold og et godt kameratskap gjennom alle år, og det er grunn til å tro at de nye generasjoner også i framtiden vil holde disse idealer høyt.

Tilskuer.

Hvordan skal corner spilles?

Det er en vanlig oppfatning her hjemme at et corner skal spilles med venstre ben fra høyre side og motsatt. På den måten har en flere ganger sett farlige skruballer inn mot mål og det har også forekommet scoringer direkte fra corner.

Den engelske trener Swift, hevder imidlertid at den gjengse oppfatning i England er at et corner skal spilles med venstre ben fra venstre side osv. Tar en et corner på den måten vil det bli svært liten plass på våre baner til å ta fart. En har ikke mange meter før en er utenfor banen og det er lett å snuble i kanten.

Samme trener hevder at en skal ha 4—5 meters fart, corneret skal spilles med vristen, med fynd og klem på ballen i retning av feltet mellom 16 meteren og mål og i heade-høyde. Ved at en får den rette snert i corneret og pannebrasken blir satt riktig til ballen, kan en få headinger som er like harde som skudd. Han hevder også at corner er en ypperlig målsjanse som en legger for lite vekt på her.

Hvis denne oppfatning er riktig, skal det ikke så meget arbeid til for å bygge ut banen i hjørnene slik at spillerne får den nødvendige farten, men vi har stadig sett bevis for her at vi

har folk som fullt ut behersker corner med motsatt ben. Skifjeld er et slikt bevis. En ser aldri han ødelegger et corner med feilspark, men de kommer rette ned i målfeltet og har også skaffet Pors flere mål.

Undertegnede, som var tilstede på «prøvelandskampen» mellom Ahston Villa og et sammensatt norsk lag, kunne ikke unngå å høre ytringer fra tribunen om at nå kommer han med de fine cornerne. Det var altså Skifjeld de mente.

Dette er altså noe som skulle tale for at begge oppfatninger har noe for seg, men det kunne være interessant å høre hva de øvrige «eksperter» innen Pors har for argumenter i dette spørsmålet. Så venter vi altså på neste innlegg.

«Dilla».

En sportsmann.

Landslagskapteinen Reidar Kvammen.

Reidar Kvammen er idrettsstjerne, den saken er klar, men han er «stjerne» i ordets beste betydning. Han forener idrettsdyktighet med personlig karakter, og derfor er han et forbilde på slik en sportsmann skal være.

Det er mange, lange år siden vi sist hørte P. Chr. Andersens kjente stemme i radioen referere Kvammens lek med ballen. I likhet med mange andre gode nordmenn havnet han i tysk fengsel. I fjor var han ikke med, men noe av det første han sa da han kom hjem var at han ikke ville legge ballen på hylla. Han ville trene, og trenet det gjorde han så han i år, på vår første landskamp mot Danmark på Ullevål 16. juni, ble tatt ut som førstemann, kaptein på det norske landslag.

Kvammen er ekte Stavangergutt. En tennisball fikk han som vuggelage. Denne ballen skulle bli hans skjebne, for med den var det han tok til å leike og trene seg fram til berømmelse og bli virtuos i ballbehandling. Ja, hans motspillere vet ofte ikke enten det er dem eller ballen det går mest rundt med.

Reidar Kvammen debuterte på Vikings A lag i 1931. Siden den tid har han spilt over 300 kamper, hvorav 42 landskamper før krigen. Denne rekordlisten hadde nok vært atskillig større hvis ikke krigen hadde sagt foreløpig stopp. Fotballforbundets ettertraktede gullur fikk han i 1937, Etter hva han selv sier er olympiamatchen 1936 i det den gang eksisterende Berlin, da Norge slo Tyskland med 2—0 (a, hvor det var nydelig!) den kampen han husker best. Ja, også verdensmesterskapet i Marseille 1938 mot Italia, naturligvis — da Norge, ifølge fransk presse rett og slett ble snytt for et opplagt mål og dermed tapte kampen.

Om Kvammens innsats på «Bronselaget» mot Tyskland skriver P. Chr. Andersen bl. a.: «Reidar Kvammen ble skadet i første omgangs aller første minutter og gikk så ut på ytre høyre, mens Frantzen tok indreplassen. Hvis Kvammen hadde tenkt seg at oppholdet ute på vingen skulle bli en hvile, så tok han grundig feil. Guttene spilte på ham som han skulle være i full kampform, og da han til slutt i annen omgangs første minutter atter gikk inn på sin indreplass, var det for å sette alle kluter til for ytterligere scoring og sikring av seiren. Denne vår beste ballbehandler kom på grunn av skaden ikke til å kopiere sin Stockholmkamp noen uker tidligere, men det er karakteristisk for vår innsats at han var med i de avgjørende passninger ved begge våre scoringer, og at hans praktskudd, dagens og kampens beste, var på nippet til å bringe oss vårt annet mål.»

Det som kjennetegner Kvammen på grasmatten er hans fullstendige kontroll over ballen — og over seg selv. Heri ligger vel også løsningen på spørsmålet hvordan han, i motsetning til så mange andre fotballspillere, praktisk talt har kunnet unngå å bli virkelig skadet i sine kamper. De spillere Kvammen selv setter høyest med omsyn til teknikk er Ulleberg og Frantzen samt italieneren Piola. I taktisk henseende plasserer han Jør-

gen Juve øverst. Ellers nevner han med glede Kristian Henriksen («Svar-ten») som en stor spiller og en enda bedre kamerat.

Det viktigste for en spiller i kamp, sier Kvammen, det er kort og godt: å ikke miste hodet.

Så bør det nevnes litt om Kvammens treningsmetode, det interesserer sikkert mange. Etter at sesongen er unnagjort, tar han pause, bortsett fra hjemmegymnastikken som han driver året rundt for mosjonens skyld. Ut på vinteren kommer så den spesielle fotballgymnastikk sammen med kondisjonsturer, som lekkeskottet skjer jevnt og rolig. Mot våren blir det lengre turer og hardere program, og til slutt kommer balltreningen. Jeg tror ikke det er mange andre spillere som legger slik alvor og plan i treningen som Kvammen, men så er det heller ikke mange som kan vise maken til resultater.

Hva er det så som rent menneskelig karakteriserer Reidar Kvammen mest? Uten å nøle kan det svares: *Beskjedenhet*. Først og sist beskjedenhet, og karakterstyrke. Han liker ikke å snakke om seg selv, han møtar hyldest og virak nærmest sjenert og med et litt brydd smil. Og han hater sjølskrytere! Det ligger nær å gjøre sammenligning med en annen landslagsspiller som var Kvammens diametrale motsetning hva karakter angår. Han hørte hjemme østpå, hadde glimrende anlegg som fotballspiller og sto vel fullt på høyde med Kvammen i teknisk og taktisk henseende. — Men han var helt karakterløs og uten hemninger. Han var en skrythals og frekkas i det private liv, en respektløs egoist uten disiplin på fotballbanen. Han røk snart ut av landslaget på grunn av dårlig oppførsel, røk inn i fengsel for simple forbrytelser, og havnet under krigen i hirdens skumle rekker. Ingen nevner mer hans navn, han er glemt og en død mann.

Reidar Kvammen er bare 31 år gammel og har nok enda mye usagt i norsk fotball. Han har lysten og gnisten og ingen beklager mer enn

han selv at han ble syk og måtte melde forfall til første landskampen mot Danmark i år.

Vi får nok høre P. Chr. Andersen si: Nydelig, — ny-yydelig, Kvammen skyter — må-ål.

Mannfolk som Reidar Kvammen er gode eksempler for norsk sportsmanship. Slike folk er det vi trenger.

(Klipp etter A. Dehli i Rogaland Idrettsblad.)

Red.

Med B. 03 over høgfjellet.

Det var herlig sommervær da ferden fra Porsgrunn skulle starte, onsdag 26. juni. Med en deilig ny buss, med rikelig plass, startedes fra Porsgrunn kl. 9 om morgenen, etter at nistemnet for turen var hentet. Turen gikk over til Vestsiden, hvor frk. Aaslands danskevimpel ble plasert foran på bussen, og med heiarop fra endel av damegruppen og fra porselensfabrikkens vinduer, startet bussen. Humøret fra danskenes side var straks på topp. Vi skjønte straks at vi hadde med noen greie karer å gjøre, og det viste seg under hele turen. Første opphold var Bø, hvor en stor melkedunk ble fylt med melk. Børge Mathisen var her straks fremme med sitt humør og hjalp ekspeditrisen på meieriet med ekspedisjonen, til alles fornøyelse.

Danskene benyttet også her anledningen til å forsyne seg med sigarettene. Turen gikk videre oppover til Brunkeberg—Høydalsmo, hvor der ble rastet og spist.

I Vinje benyttet danskene anledningen til å kjøpe suvenirer, og bedre handel har vel den handelsmannen aldri gjort. Turen videre over Hauke-li fortsatte i samme deilige vær, og danskene ble mer og mer begeistret, som vi steg i høyden. Børge Mathisen og Kurt Bensen var stadig framme med sitt uoppslitelige humør. Det var nå blitt langt på dagen og vi begynte å lengte etter middag som var bestilt på Svandalsflona fjellstue. Der ble

straks bedt til bords, og det var deilig fiskesuppe og fjellørret. Som dessert ble servert rømme. Da danskene på spørsmål om hva dette var, fikk de til svar: sur fløte. De kunne ikke begripe, vi ville surne «flødeskum». Børge Mathisen var den som først skulle smake på herligheten. Forsiktig prøvde han seg, og kastet seg derfor resolutt over bollen. De andre rugte villig etter, og det så ut til å smake de fleste bra. Børge derimot klarte hele 4 porsjoner. Vi fryktet nå det verste fra den kant, for brisen var laber i forveien. Etter middagen fant samme herre ut at han kunne hjelpe et par seterjenter med å melke. Han tar bøtten fra den ene og prøver seg, men ikke en dråpe kom i bøtta. Kua stod merkelig rolig hele tiden. Vi andre brølte av latter over optrinnet og seterjentene hadde sin største moro. Han skulle også forsøke seg på ei ny ku, men med samme resultat. Da så B. M. så at den andre budeia fikk melk, var han straks der og prøvde, og spurte: — Var det den ko jeg melkede. — Det så nesten ut som kua lo av ham.

Turen gikk så videre gjennom snødekket fjell. Vi nærmet oss Dyreskar og der skulle den første snøball kastes. Det ble et liv uten like, med løping i snøen og snøballkrig. Guttene var nesten ikke til å få til bussen igjen, men når Jørkovs (lederen) fløyte lød, var det slutt, — (disiplin). Vi hadde nå nådd reisesens høyeste punkt, 1200 meter. Turen gikk nå utfor Austmandlia med alle sine slynger og svinger. Et herlig skue ned mot dalen Røldal. Danskene var helt imponert. I Røldal måtte vi bytte bussen med lastebil. Det viste seg, tross undersøkelser forut, at bussen var for bred til å kunne kjøre ned Brattlandsdalen til Nesflaten. Vi rigget oss over i lastebilen og det ble en tur som danskene sent vil glemme, med bratte fjell på høyre side og stupet ned på venstre. De tok det med godt humør. Jeg tror de fleste var mer eller mindre redde under denne del av kjøreturen, men det var jo bare 22 km. ned til Nesflaten. Her stod aftensmaten og ventet på oss. Værelsene ble inntatt og det vanlige liv som følger hermed.

Det var et nydelig hotell, som lå vakker til. Herfra gikk ferden videre neste morgen, etter en deilig frokost kl. 7. En liten rutebåt skulle frakte oss ut Suldalsporten, et av Norges aller vakreste partier. Danskene tok da «Ja vi elsker» ganske kraftig, til stor applaus fra de øvrige reisende. Fra Suldal var det rutebil ca. 1 time til Sand hvor der ble en liten pause til båten gikk derfra kl. 12 til Stavanger. En deilig middag til første bordsetting var forutbestilt, og bekom våre gjester vel. Det ble en deilig tur gjennom vakkert landskap fram til Stavanger, hvor vi ankom kl. 1/5 om etterm. Der ble vi møtt av «Sif.» på bryggen. En buss ble stillet til vår disposisjon, da vi skulle bo 13 km. utenfor byen på det kjente badhotell «Hummeren». Her ble inntatt et lett måltid, da danskene skulle spille allerede kl. 8. Etter kampen, som ble ganske god og endte uavgjort 2—2, ble det arrangert en enkel tilstelling på Stavangers vakre badested. Her ble Sif. dekorert med B 03-merke og danskene fikk hver sin flotte slirekniv fra Stavanger Stål. Neste morgen var det besøk på en hermetikkfabrikk hvor vi fikk se nedlegging av brisling fra begynnelse til fullt ferdig salgsvare. Dette var noe gjestene satte meget stor pris på. Ved middagstider var det å reise videre med tog til Kristiansand. Fotballgruppen hadde på forhånd bestilt plasser i toget, men jernbanen i Stavanger hadde tilskrevet Pors om en ny rutetid, og da denne passet bedre, var den blitt akseptert. Nå viste det seg at det ikke var plassbestilling til dette tog. Vi ble gjort oppmerksom på at det kunne bli vanskelig å bli med motorvognen fra Egersund. En stor feil fra jernbanens side. Dette så ikke lyst ut, men den konduktør som skulle kjøre streknin-gen, tok seg straks av vår sak. Omgikk han til stasjonsmesteren og forklarte det hele. Denne igjen til distriktssjefen. Resultat: 1/2 vogn ble reservert oss fra Stavanger—Egersund. På motorvognen skulle B 03 først få plass. Da vi byttet i Egersund og ca. 150 mennesker stod på platformen, sier konduktøren: Først skal B 03

inn, og da ville jubelen hos danskene ingen ende ta. Om det var for Danmarks skyld eller det var for sportens skyld, at denne ordning kom istand skal være usagt, men populært ble det. Vognen hadde nemlig bare plass til 80 stk.

Et kjedelig intermessa var det da vi etter å ha kommet på plass i Stavanger, oppdaget at vi manglet 1 mann. Det viste seg å være «Skomageren». Han hadde fått et illebefinnende av ischiassen og hadde satt seg ned alene. Han reiste med et tog 3 timer seinere, og ble møtt i Kr.sand av en samling humørfylt ungdom. Vi ble i Kristiansand hele lørdag, og Vigør kjørte oss rundt bl. a. til Ravn-dalen. Vi var også oppe og kikket på Kr.sands nye stadionanlegg. Det var veldig flott og kommer til å koste ca. 2 millioner ferdig. Bare klubbhus med styrerom og treningsloka-le kommer til å koste 450 tusen kr. Et var vi der, (skjønt det lille vi har er vårt eget). Om kampen er kort fortalt at danskene vant 1—0, men hadde synlig vanskeligheter med grusbanen. Trette etter den strevsomme reisen var de også. Vigør leverte en god innsats. Hva det økonomiske angår var Kr. sand en skuffelse. Kun ca. 2500 tilskuere.

Vigør arrangerte om aftenen en tilstelling i Håndverkeren, og våre danske gjester ble veldig populære der. Spillerne ble overrakt Vigørs merke. Søndag formiddag var vår deilige buss fra turen over fjellet på pletten og kjørte oss hjem over det vakre Sørland. På veien hjem hørte vi at vår egen rundekamp skulle spilles denne søndag kl. 1/5. Klampen ble satt i «bånn» og danskene skulle absolutt være vår heilagjeng. De øvet under hele turen. Vi rakk jo hjem til kampen, og under heiarop entret danskene tribunen. Men for et syn — overfylte tribuner. Jo interessen er der, og banen er populær. Festen for danskene etterpå ble i alle deler vellykket. Og alle danskene ble overrakt et vakkert askebeger i nasjonalfarver med Pors merke — en populær gave.

Før jeg slutter denne beretning vil jeg gi fotballgruppen all ros for ar-

rangementet. Alt var så godt arrangert at det kunne umulig ha vært bedre. Det var ikke et eneste punkt å sette fingeren på. Dette ble også av lederne, Asmussen og Jørkov, sagt mange ganger under turen. «Vi har jo ingenting å gjøre som ledere, alt er ordnet av Pors.» Jeg tør forsikre at hele arrangementet ble en god propaganda for Pors, og det gjestende lag var helt fornøyd.

Gratulerer styret.

J. K.

Vi arbeider ikke bare for å høyne den fysiske kultur; men også for å gjøre bra, solide karer av oss selv og hverandre. La oss derfor ta idrettens oppdragerevne helt i bruk. — Det skal ikke bare hete: den og den — «det er en kraftig kar, han er idrettsmann», men også: «han er en bra kar, han er idrettsmann!»

(Trygve Gulbrandsen).

— En full mann som roper «Heia Pors», skjemmer ut klubben vår.

— Se på de beste, ikke på de fleste.

Driv ikke
konkurransidrett
for du er
lægeundersøkt

H. Th. Harsens Eff.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

Bakeri & Konditori
I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANFAKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herreekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

● **Porsgrunn Samvirkeleg**

Aud. 1 — Telef. 229

Aud. 2 — Telef. 190

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapets- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

● **Mineralvannfabrikken**

VITO anbefales!

Storgt. 129.

Telef. 822.

PORSGRUNN.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Alt i sport

og sykler

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

Kristian Raflund

— MØBELFORRETNING —

Porsgrunn. — Telefon 614.

Alt i

brød og kaker

R. A. Lindahl

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

G. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk

Moderne

utstyr og radio.

radio-service.

Byggmester

Trygve Thorsen

— Moldhaugen —

Nybygg og forandringer.

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

Alt i bygningsartikler

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

Alt i kolonial.

Vestsidens

Frukt og Sigar.

Tlf. 727 k.

EVENSEN.

Alltid godt utvalg.

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn

Tlf. 498

Aut. Rørleggerforretning

Rolf Gulliksen

BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 663 Porsgrunn

O. Brønud

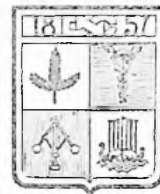
Kjøtt- og Pølseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257

Den norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle Deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

PORSGRUNN KINO

J. Fjeldvik

Telefon 152 — Porsgrunn

Slepebåten "BJØRN" 150/175 IHK
Lektere — Lektertransport på kysten
Slepning og pumping — Isbryting

Porsgrunns
Folkerestauranter A.s

